2. Kronická 29:1-20

Starozákonné spisy často obsahujú texty, ktoré bohatým obrazným spôsobom vyjadrujú mnohé duchovné pravdy a princípy, ktoré sú naplno odkryté v Novom zákone. V tomto zamyslení sa pozrieme na obraz dverí Božieho chrámu a na obraz jeho vyčistenia. Tento obraz má veľkú výpovednú hodnotu týkajúcu sa srdca Božieho ľudu, ale aj ľudského srdca všeobecne.

Niektorí králi Izraela nielenže opustili Hospodina, ale aj bránili ostatným obyvateľom mať prístup k Bohu. Takým kráľom bol aj Achaz, ktorý „nerobil toho, čo bolo spravodlivé v očiach Hospodina“ (2. Kráľov 16:2-4).

Achaz okradol dom Hospodinov a vo svojom súžení sa proti Hospodinovi dopúšťal stále väčších hriechov (2. Kronická 28:21-22). Výbavu Božieho domu premiestňoval, ako sa mu zachcelo (2.

Kráľov 16:14+17), a ničil ju (2. Kronická 28:24). Do chrámu priniesol modlársky oltár a prikázal kňazovi Uriášovi, aby na tomto oltári obetoval všetky ustanovené obete a rovnako aj obete ľudu (2. Kráľov 16:15). Obyvatelia Izraela síce zatiaľ mali prístup do chrámu, ale ich obete neboli Hospodinovi obetované na Hospodinovom oltári. Achaz si z chrámu robil sklad svojich vecí (2. Kráľov 16:18) a napokon, možno aj z obavy, aby mu niekto niečo neukradol, zamkol dvere Hospodinovho domu (2. Kronická 28:24). Zákaz používať Hospodinov oltár a zamknutie dverí domu Hospodinovho boli tými narastajúcimi hriechmi Achaza voči Hospodinovi (2. Kronická 28:22), čo zahŕňalo aj celý zoznam ďalších hriechov, ktorých sa Achaz dopúšťal. Napokon kráľ Achaz zomrel (2. Kronická 28:27). Hospodinov chrám ostal zamknutý, zapratený modlárskym oltárom a inými nečistými vecami, ktoré do chrámu nepatrili.

Nový kráľ Ezechiáš robil to, čo je spravodlivé v Hospodinových očiach (2. Kronická 29:2). Na začiatku svojho kraľovania otvoril dvere Hospodinovho domu a opravil ich (2. Kronická 29:3). To bol začiatok dlhej práce, ktorú bolo potrebné urobiť. Fyzicky týmto práca kráľa Ezechiáša skončila. Následne povoláva levitov, ktorým prikáže, aby sa posvätili a aby vzápätí posvätili aj Hospodinov dom a vyniesli nečistotu zo svätyne (2. Kronická 29:4-5). Služba v chráme (v príbytku svedectva) bola Bohom určená pre levitov (4. Mojžišova 1:50-51). Kráľ Ezechiáš poznal Božie slovo, preto povolal do chrámu práve levitov. Leviti sa posvätili a začali posväcovať a čistiť aj dom Hospodinov (2. Kronická 29:15-19).

Prvým dôležitým krokom bolo otvoriť dvere domu Hospodinovho, len vtedy mohli byť dvere opravené a mohla začať práca levitov na posvätení a vyčistení chrámu od všetkých nečistôt. Existuje paralela medzi dverami Božieho chrámu a ľudským srdcom.

Božie slovo odkrýva problém človeka – zatvrdené srdce. Zatvrdené srdce prirovnáva k srdcu so

zavretými dverami, cez ktoré sa nedá vojsť dnu do srdca. Texty Zjavenia Jána adresované do siedmich zborov varujú učeníkov, ktorí veria v Boha a v Pána Ježiša Krista a túto vieru vyznávajú, pred zatvrdeným srdcom. Je možné, že niektorí v týchto zboroch mali len formálnu vieru, chýbala im živá spasiteľná viera a niektorí zrejme ochladli natoľko, že strácali obecenstvo so Spasiteľom. V Zjavení 3:20 je použitý obraz, v ktorom Pán Ježiš stojí pred dverami a klope. Z obrazu je zrejmé, že dvere sú dverami ľudského srdca a želaný stav je otvorenie dverí a v dôsledku neho obecenstvo so Spasiteľom. Učeník (a vo všeobecnosti každý človek) je volaný k pokániu, výsledkom čoho má byť obecenstvo s Pánom Ježišom a rozhorlené srdce.

Boh nemá záľubu v zahynutí hriešnika (Ezechiel 18:23+32). Boh túži, aby boli hriešnici spasení, a preto ich volá k pokániu. V obraze ľudského srdca s dverami je toto volanie vyjadrené výzvou, aby človek otvoril Bohu svoje srdce a vpustil ho dnu.

Novozákonné spisy naplno odkrývajú pravdu o stave človeka a o jeho srdci. Vec je taká vážna, že to, čo je v obraze opísané ako otvorenie dverí srdca, aby Boh mohol vojsť a prebývať tam, v skutočnosti znamená potrebu vymenenia starého kamenného srdca za nové mäsité srdce (Židom 8:10). Biblia tiež otvorene hovorí, že takúto zmenu na ľudskom srdci dokáže a môže urobiť jedine sám Boh, a robí to pri tých ľuďoch, ktorí učinili skutočné pokánie a vierou prijali vykupiteľské dielo kríža Pána Ježiša Krista. Písmo tento Boží zákrok opisuje aj ako obriezku srdca (Rímskym 2:29, Kolosenským 2:11, 5. Mojžišova 30:6). V súvislosti s hriešnikom teda potreba otvorenia dverí srdca znamená potrebu znovuzrodenia a prijatia nového srdca. Božie slovo sa ale vyjadruje aj k tomu, ako má znovuzrodený učeník nakladať so svojím srdcom – musí si ho strážiť, musí dávať pozor na to, čo z jeho srdca vychádza a čo vpúšťa dnu do srdca (Príslovia 4:23; Židom 3:12, 13:9). Obraz tohto stráženia si srdca nachádzame aj v Starom zákone a v chráme.

O kráľovi Ezechiášovi čítame, že dvere chrámu otvoril a opravil (2. Kronická 29:3). Najskôr ich otvoril, potom opravil, avšak chrám bol ešte stále plný nečistých vecí. Keď človek otvorí dvere svojho srdca Bohu, je potrebné, aby tieto dvere následne aj opravil. To znamená, že dvere srdca sú otvorené Bohu, zároveň sú však plne funkčné a môžu sa zatvoriť pred všetkým, čo od Boha nie je (1. Tesalonickým 5:22; 2. Timoteovi 2:19; Rímskym 12:21). Aby dvere nášho srdca neboli podobné dverám Hospodinovho chrámu z čias kráľa Achaza, ktoré boli otvorené všetkým, ktorí hľadali pravého Boha, a zároveň boli otvorené všetkým nečistým veciam, ktoré kráľ Achaz do chrámu naznášal. Ani aby dvere nášho srdca neboli podobné dverám sŕdc národov, ktoré doviedol asýrsky kráľ do Izraela a o ktorých čítame, že sa báli Hospodina a slúžili svojim rytinám (2. Kráľov 17:41). Len keď sú dvere srdca otvorené Bohu a opravené, teda zatvorené pred všetkým, čo nie je od Boha, môže začať ďalšia práca na chráme Božom (Efezským 2:19-22; 1. Korintským 6:19-20). V čase kráľa Ezechiáša, keď už boli dvere chrámu Hospodinovho otvorené a opravené – to urobil kráľ Ezechiáš, boli leviti vyzvaní kráľom, aby sa posvätili a aby následne posvätili Hospodinov dom a vyniesli nečistotu zo svätyne (2. Kronická 29:5). Cez otvorené a opravené dvere vošli do chrámu posvätení leviti a začali s posväcovaním chrámu a s vynášaním všetkého nečistého. To je obraz, ako si máme strážiť srdce – vypratať preč všetko nečisté a dávať pozor na to, čo vchádza dnu.

Do nášho srdca má každodenne vchádzať Božie slovo, ktoré je pravdou (Daniel 10:21, 1. Timoteovi 4:13, Skutky 17:11). Keď Božie slovo v našich srdciach zostáva (Žalm 119:11, 5. Mojžišova 6:6-7, Jakubov 1:21-22), sme ním posväcovaní (2. Timoteovi 3:14-17) a zároveň vynášame zo svätyne všetko nečisté bez ohľadu na hodnotu týchto nečistých vecí (Skutky 19:18-20, Príslovia 28:13). Všetky nečisté veci skončili v potoku Kedron (2. Kronická 29:16). Všetky nečisté veci, ktoré v Božom chráme máme, sú určené na likvidáciu. Nemajú sa do chrámu viac vrátiť, nie sú určené na darovanie alebo predaj, sú určené na likvidáciu (oheň, voda) a opustenie. Posväcovanie a čistenie chrámu trvalo niekoľko dní (2. Kronická 29:17). Podobne je to aj v prípade posväcovania a očisťovania Božích detí. Je to dokonca celoživotný proces. Postupná zmena je však viditeľná (1. Kronická 16:11, Matúš 5:16, Matúš 7:17-20, 2. Tesalonickým 1:3, 2. Petrov 3:18).

Na rozdiel od kráľa Achaza Božie deti nebránia ostatným poznať Boha (2. Kronická 28:24, Matúš 23:13), ale sú Božím svetlom a soľou, ktorá privádza ľudí k Spasiteľovi (Matúš 5:13-16).

Božie deti budujú Nebeské kráľovstvo (2. Korintským 10:8), na rozdiel od kráľa Achaza, ktorý chrám rozkrádal a ničil (2. Kronická 28:24, 1. Korintským 3:16-17).

Božie deti nič nepridávajú ani neuberajú z Božieho slova (5. Mojžišova 4:2, Zjavenie 22:18-19), na rozdiel od kráľa Achaza, ktorý si vymýšľal vlastný poriadok fungovania chrámu (2. Kráľov 16:14+17) a navyše ho zanečistil pohanským oltárom a inými nečistými vecami (2. Kráľov 16:15+18, 1. Tesalonickým 4:3-4).

Božie deti robia dobré skutky, ktoré Boh vopred prihotovil (Efezským 2:10) v mene Pánovom (Kolosenským 3:17), z duše ako Pánovi (Kolosenským 3:23-24) a na Božiu slávu (1. Korintským 10:31), na rozdiel od kráľa Achaza, ktorý nerobil toho, čo bolo spravodlivé v Hospodinových očiach (2. Kráľov 16:2-4).

Božie deti sú mŕtve hriechu, živé Bohu a hriech nad nimi nekraľuje (Rímskym 6:11-14), od hriechu utekajú (1. Timoteovi 6:10-11) a od neprávosti odstupujú (2. Timoteovi 2:19), na rozdiel od kráľa Achaza, ktorý sa dopúšťal stále väčších hriechov proti Hospodinovi (2. Kronická 28:22).

Božie deti chodia Duchom (Galatským 5:16-18) a donášajú ovocie Ducha, (Galatským 5:22-25), na rozdiel od kráľa Achaza, u ktorého vidíme len skutky tela (Galatským 5:19-21; 2. Kronická 28:22).

Božie deti očakávajú Pánov príchod a tešia sa naň (Zjavenie 22:20, 1. Tesalonickým 4:13-18), na rozdiel od kráľa Achaza, ktorý celý svoj život len „sial v telo“ (Galatským 6:7-8).

Pamätajme na dielo kráľa Ezechiáša a službu levitov pri obnove Hospodinovho chrámu, ktorý mal zamknuté, nefunkčné dvere, bol znesvätený a zanečistený pohanským oltárom a inými nečistými vecami. Poradie, postup a dôležitosť jednotlivých úkonov je rovnaká aj pri zmene z detí tmy na deti svetla (Efezským 5:8).